н. 225,a,38 (pl.). प्रयाणे विस्मयः कृतः Spr. (II) 1238. 2582, v. l. नाम° 196, v. l. विस्मिपात vor -, mit Staunen Cak. 100,23. Raga-Tak. 3,111. विस्मयान्वित АК. 3,1,26 (= विल्तन). МВн. 3,2150. 2230. विस्मयो स-र्वया केपः प्रत्यकः सर्वकर्मणाम Spr. 2880. विपत्काले विस्मप एव काप-फ्रेषलन्तराम Н.т. 13, 19. पर विस्मयमागताः R. 1, 4, 14. Вванма-Р. in LA. (III) 53,4. विस्मयं परमं यया MBH. 3,2795. R. 1,2,1. Pankan. 1,6, 12. परं विस्मयमायया Riga-Tab. 3,452. 4,241. परं विस्मयमापन्ना: MBB. 3,2856. विस्मयं परमं चक्रे gerieth in Staunen R. Gonn. 1, 35, 50. दाने तपित u. s. w. विस्मयो न च कर्तव्यः Spr. 1136. चकार - तेषु रहास्स विस्मयम erregte Staunen R. 5,40,11. जात o adj. 3,44,17. संजात o adj. Катная. 38, 98. जिन्त वdj. 28, 189. 되지त adj. Накту. 9975. गतिव-स्मिया ऽत्र Bulg. P. 3,1,42. सं adj. erstaunt, überrascht Ragn. 3,47. 5, 29. 13, 68. KATHAS. 22, 130. 25, 53. 154. 252. 26, 91. 27, 75. RAGA-TAR. 4, 268. 424. Pankar. 44,24. Hir. 54,18. सिवस्मयम् adv. Çak. 48,6. 52, 21. Kathas. 18,390. Raga-Tab. 6,359. Pankat. 76,24. Hit. 14,22. Ho adj. Kathas. 43,174.

2. विस्मय (2. वि + स्मय) adj. frei von Dünkel, - Hochmuth Bule. P. 3,17,31.

विस्मयंकार adj. Staunen erregend MBH. 8,1306.

विस्मयंगम adj. dass.: म्रात्मना (so ed. Bomb.) MBH. 1,5387.

विस्मयन (von स्मि mit वि) n. das Erstaunen: लोकविस्मयनार्धाय Verz. d. Oxf. H. 53,b,29.

विस्मयनीय adj. Staunen erregend: ्व्हप MBs. 8,4490. fg.

विस्मयविषाद्वस् (von विस्मय + विषाद्) adj. erstaunt und bestürzt Katüls. 121,176.

विस्मर्गा (von स्मर् mit वि) n. das Vergessen Kap. 4,16. Çâk. 119. विस्मर्तिच्य (wie eben) adj. zu vergessen Kathâs. 10,149. 18,183. Råda-Tar. 3,208. Pańkar. 4,2,23. Pańkat. 176,2.3.

विस्मापक (vom caus. von स्मि mit वि) adj. in Staunen versetzend Kaitanjakandrodaja 6,6.

বিদ্যাপন (wie eben) 1) adj. (f. \(\xi\)) in Staunen versetzend MBH. 7,3362.
6676. 7889. Varån. Bru. S. 55, 26. Bråc. P. 1, 15, 5. 3,2,12. 23,21. —
2) m. a) Gaukler. — b) der Liebesgott. — c) = সম্প্রিন্যা H. an. 4,
190. Med. n. 206. — 3) n. a) das in-Staunen-Versetzen Hariv. 7238. —
b) Wundererscheinung Varån. Bru. S. 2, S. 5, Z. 2 v. u.

विस्मापनीय adj. Staunen erweckend: जगत: HARIV. 7545.

विस्मापयनीय adj. dass. MBs. 7,4701.

विस्मार्क (vom caus. von स्मार् mit वि) adj. vergessen machend: ज-गतस्तिग्मांश्र्विस्मार्काः (दीपकाः) Spr. 2178.

विस्मार् (wie eben) adj. dass. Buag. P. 10,31,14.

विस्मृति (von स्मर् mit वि) f. das Vergessen, Vergesslichkeit, Vergessenheit: नाम॰ Spr. (II) 196. कृत॰ Vania. Bah. S. 78,7. विस्मृतिम-भिनोष Uttanan. 93,21 (122,5). ग्रत्यत्त॰ Bhis. P. 11,22,38. ग्रनुभूताच्य-विस्मृति H. 1373. विस्मृत्युङ्कितपाद्प Kathis. 65,21. यया तस्य निज्ञा भोगाः सर्वे विस्मृतिमाययुः 44,96. पञ्चित्रंशन्मकीपाला मद्या ॰ सागरे Riéa-

Тля. 1,83. म्रनयत् — स तान्यञ्चापि विस्मृतिम् 2,3.

विस्मेर (von स्मि mit वि) adj. erstaunt Çıç. 4,58.

विस्पन्द, विस्पन्दक, विस्पन्दन und विस्पन्दिन् s. u. विष्पः

विस्न 1) adj. muffig (dem Geruch nach), nach rohem Fleische u. s. w. riechend AK. 1,1,4,21. H. 1392. Halâs. 3,9. Blut Suça. 1,79,12. Çânāc. Saān. 3,12,12. andere Flüssigkeit Suça. 1,84,6. Meerwasser 173,20. विस्नाङ्ग 2,384,5. मीनोर्रर्गोवास धाने Катная. 74,196. कुमें विस्निपिट्क्लम् 82,7. लोकाना मलनिचयः सविस्नान्धः Varan. Ban. S. 28,5. ह्यिर्गिष (स्र्कृताम्) तु गोलीर्धाराधवलं क्वविस्म् H. 87. im Prakrit: विस्सान्धी मच्छ्वन्धी Çâk. 74,10. — 2) f. ह्या eine best. Pflanze, = रूपु-षा (?) Râéan. im ÇKDa.; vgl. 2. विस्नान्ध 2). — 3) n. Blut H. 621.

विसंस (von संस् mit वि) m. das Sichauflösen, Schlaffwerden, Nachlassen: अं Air. Ba. 1,13. Pankav. Ba. 10,5,7. Suga. 1,51,5. 6. 16. बल 2, 192,10.

विसंसन (von संस् simpl. und caus. mit वि) 1) adj. fallen machend, abwerfend, abziehend: नीवि॰ (कर्) MBH. 11, 693 (Sih. D. 113, 16). — 2) n. a) das Sichauftösen, Schlaffwerden, Nachlassen: वलस्य Such. 1, 51, 9. देखि॰ 10. — b) das Abwerfen, Herunterreissen: चलन्मन्यार्॰ Git. 9, 11. — विद्यासन fehlerhaft.

विस्नंसिन् (von स्नंस् mit वि) adj. herabfallend, — rutschend: किंचिटि-स्नंसिद्ध वाङ्गमध्कमाला RAGE. 6,25.

विस्नं सिका र. विस्नं सिकायाः काएडाभ्यां (कर्णाभ्यां P. 8, 3, 110, Schol.) बकाति Кари. 15, 1.

विस्न adj. = विस्न 1): Blut Çiring. Same. 3,12,9.

- 1. विम्नगन्ध m. ein muffiger Geruch: स॰ Varae. Bru. S. 28, 5.
- 2. विस्नान्ध 1) adj. muffig riechend. 2) f. श्रा eine best. Pflanze, = कृप्पा (?) Råéan. im ÇKDa.; vgl. विस्न 2).

विस्नगन्धि 1) adj, muffig riechend. — 2) n. Auripigment H. 1058.

বিদ্ধনা (von বিদ্ধ) f. muffiger Geruch: des Blutes Suça. 1,43,20.

বিদ্লব (wie eben) n. dass.: ম্বনিত des Blutes Suca. 1,84,19.

विम्नम्भ und विम्नम्भिन् s. विम्नः

विम्नव (von मु mit वि) m. Strom: तं बालं पुपुषु: स्तन्यविम्नवै: MBB. 13,4098. शोगितविम्नवै: R. 7,21,38. HARIV. 13757. चपलैलीवणीरम्बुवि-म्नवै: 2980. am Ende eines adj. comp.: मकार्राघर् MBB. 10,219. गैरि-कतोपविम्नवं गिरेर्पथा वश्रक्तं मकाशिर्: 8,4803.

विस्रवण (wie eben) n. das Zerstiessen Nin. 6,3.

विस्रवान्मिश्र s. u. स् mit वि.

विसंस् (von संस् mit वि) f. das Zerfallen. Nachlass: जर्सा विस्तामु लोकमिति TBn. 3,8,20,5. AV. 19,34,3, wo die Hdschrr. विस्ता: betonen. Vgl. auch u. संस् mit वि.

विल्ला (wie eben) f. das gebrechliche Alter AK. 2, 6, 1, 41. H. 340. Halâs. 2, 348.

विम्नस्त s. u. म्रंस् mit वि.

विस्तरप (von संस् mit वि) adj. aufzulösen: ein Knoten TS. 6,2,9,4. विस्तावण (vom caus. von स्नु mit वि) n. das Blutlassen Suça. 1,26,16. 2,3,15. 250,13.

विद्याच्य (wie eben) adj. 1) abstiessen zu lassen, was man abstiessen lassen kann: जलं विद्यावयत्सर्वमविद्याच्यं च हृष्येत् MBn. 12,2684. —